

4821. *Knickerer*, Geiz Spr. 648. 3912. Hrt. 104, 17. अ० Verz. d. Oxf. H. 30, b, 13.

कार्याण nach Sā. *Schwertkampf* (von कृपाण).

कार्यास 2) कार्यासाचलदान Verz. d. Oxf. H. 33, b, 29. Z. 2 lies कार्यासमृद्वो. कार्यासिक 1) ० वस्त्र VARĀH. BRH. S. 48, 72.

कार्य auch adj. von कृमि Wurm UGĀVAL. zu UṆĀDIS. 4, 121.

कार्यण 1) adj. a) (von कर्मन्) zu den Handlungen in Beziehung stehend, aus ihnen hervorgegangen WILSON, Sel. Works 1, 310. — b) (von कार्यण 2.) bezaubernd; davon कार्यणत्व ङि. 10, 37. कृशीकरणकर्मकलम् und कृश-क्रिया bei MALLIN. fehlerhaft für वशी०, वश०. — 2) HALĀJ. 4, 31. का-चित्कार्यणतत्त्वज्ञा KĀṢIKH. 43, 9 bei AUFRECHT, HALĀJ. Ind.

2. कार्युक्ता 2) Sp. 243, Z. 2 सार्ति auch die ed. Bomb. — 3) = कार्युक्-भृत् der Schütze im Thierkreise VARĀH. BRH. S. 40, 14. — 4) n. Bez. einer best. Constellation (wenn alle Planeten, mit Einschluss von Sonne und Mond, in den Häusern 10, 11, 12, 1, 2, 3, 4 stehen) VARĀH. BRH. 12, 6. कार्युक्तिन् R. 7, 21, 39.

कार्य 1) a) कार्य एवे RV. PRĀT. 14, 16. — 2) a) प्रयत्नैः कालैर्भवेत्कार्यमपि वा पोमुलोष्टैः । न तु रात्र्यपरिधृष्टैः किंचित्कार्यं नराधिपैः ॥ Spr. 3008. — d) मानुष in einer bestimmten Absicht Mensch, — in Menschengestalt erschienen (vgl. das eben so gebrauchte कार्ण) BHĀG. P. 10, 16, 60. In der Dramatik das Endziel, um dessen Erreichung es sich im Drama handelt, Sāh. D. 323. 277. 317. 324. 387. 389. 390. 393. fg. 536.

कार्यकर्तृ (कार्य + क०) nom. ag. der eine Angelegenheit betreibt: नृ-पतिव्रतपदानां दुर्लभः कार्यकर्ता Spr. 1443.

कार्यकारणत्वं n. das Wirkung-und-Ursache-Sein SARVADARĢANAS. 56, 20.

कार्यकाल (कार्य + काल) m. die Zeit zum Handeln Spr. 1809. कार्य-कालात्पय periculum in mora 339.

कार्यवत्, गृहस्थश्च निरारम्भः कार्यवाञ्छैव भित्तुकः sich abarbeitend Spr. 1271. ein Anliegen habend R. 7, 53, 26.

कार्यवश (कार्य + वश) m. die Macht der Absicht, — des Zweckes: सर्वः कार्यवशाज्जनो ऽभिरमते Jederman fühlt sich für Etwas zu Etwas hingezogen Spr. 2883.

कार्यान्तेप (कार्य + आ०) m. in der Rhetorik eine Erklärung, dass man mit der Wirkung —, den Folgen eines Verhältnisses nicht einverstanden sei, KĀVYĀD. 2, 134. Beispiel Spr. 1222; vgl. कार्यान्तेप.

कार्याख्या f. (sc. कला) s. oben u. कला 8).

कार्यान्तर (कार्य + अ०) n. Müssesstunde: ०गत HARIV. 4339. ०सचिव MĀLAV. 9, 23.

कार्यापेतिन् (कार्य + अ०) adj. ein bestimmtes Ziel verfolgend KATHĀS. 56, 134.

कार्यार्थिन् füge noch bei der ein bestimmtes Ziel zu erreichen strebt. R. 7, 39, 1. 6. 28. Spr. 433. 772. 1812.

कार्यिन् 1) R. 7, 89, 1, 7. 11.

2. कार्ये, तपः० Abmagerung in Folge von Kasteiungen KATHĀS. 103, 67. सरित्तेयेषु कार्ये च विन्यस्येव निजं नृपः 122, 94.

कार्यक KATHĀS. 62, 20. 23.

कार्यापण 1) m. VARĀH. BRH. S. 81, 9. — Vgl. मुकुटे०.

कार्षि m. Feuer UGĀVAL. zu UṆĀDIS. 4, 126.

1. कार्यिक vgl. त्रि०.

2. कार्यिक m., तिल० der Sesam baut KATHĀS. 61, 7, 9.

कार्षी vgl. कृष्टिमन्.

कार्ष 1) c) lies m. pl., pl. zum patron. कार्य्य. — d) zur dunklen Hälfte eines Monats gehörig: चतुर्दशी Verz. d. Oxf. H. 97, b, 22. — 4) n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 213, b.

कार्षिकर्षी adj. von कृष्टकर्षा gāṇa सुवास्त्वादि zu P. 4, 2, 77.

कार्षागिनि ein Philosoph Verz. d. Oxf. H. 220, b, No. 533. Verfasser eines Dharmaçāstra 266, b, 5. 270, a, 24. 278, a, 2.

1. काल 1) KATHĀS. 64, 118. — 2) i) ein Sohn Vasu's (vgl. कालिन्) Verz. d. Oxf. H. 80, b, 40. Verfasser von Mantra 101, b, 16. = अश्वघोष WASSILJEV 33. 43. 58. 73. 200. — 4) f) β) nicht Cajanus indicus, sondern eine best. Lehmart. — h) N. der Dākshājanī auf dem Berge Kālāṅgāra Verz. d. Oxf. H. 39, b, 4. ein Amīca der Prakṛti 23, b, 1. WILSON, Sel. Works 1, 246.

2. काल 1) यथैव वृद्धं गोः काले वर्धमानस्य वर्धते mit der Zeit, allmählich Spr. 4802. परितोषकालाः Zeit so v. a. Gelegenheit 3012. ब्राह्मणान्त्रिपु कालेषु शस्त्रं गृह्णन् दुष्पति । श्रामत्राणे वर्षादेये दुर्दम्पनि-यनेषु च ॥ MBH. 12, 2950. — 3) मृत्युकालौ R. 7, 22, 22. — 5) RV. PRĀT. 6, 9. 11. 14, 1. 16. वर्षापत्तीनां त्रयः काला भवन्ति मात्रार्थमात्राणामात्रोप-लक्षिताः Schol. zu VS. PRĀT. 4, 146. — 7) in den Verbindungen पद०, क्रम०, संहिता० so v. a. पाठ Schol. zu AV. PRĀT. 4, 123. fg.

कालक 4) c) Wurmschich im Holze VARĀH. BRH. S. 79, 32. 35. 37.

कालकञ्ज ein Asura-Geschlecht TBR. 1, 1, 2, 4. KĀṢṬA. 8, 1. sg. N. pr. eines Daitja HARIV. 12940 (tatsächlich die neuere Ausg.).

कालकापी f. Bez. einer Art Rākshasī KĀṢIKH. 5, 102. 27, 21. 33, 47 in Gött. gel. Anz. 1860, S. 739.

कालकाण्ड, so zu lesen st. काण०. — 4) N. pr. eines Wesens im Ge-folge Skanda's MBH. 9, 2571.

कालकाक्रन्द (कालक + आ०), मरुतां कालकाक्रन्दौ Name zweier Sa-man Ind. St. 3, 237, b.

कालकान्ति N. pr. eines Wesens im Gefolge Skanda's MBH. 9, 2571.

कालकारणिक (von 2. काल + 1. कारण) adj. der die Zeit für den Grund aller Erscheinungen ansieht Verz. d. Oxf. H. 216, b, 7.

कालकूट 1) bei der Quirlung des Oceans Spr. 1636. Verz. d. Oxf. H. 42, b, 33.

कालकूटपति (का० + प०) m. N. pr. eines Vidjādharma KATHĀS. 108, 177.

कालकेन्द्र m. N. pr. eines Fürsten der Dānava R. 7, 12, 2. — Vgl. कालकेय.

कालकेय pl. R. 7, 23, 17.

कालकौमुदी (2. काल + कौ०) f. Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. 278, a, 2. 292, a, 1.

कालक्रम (2. काल + क्रम) m. Lauf der Zeit: ०क्रमात् im Lauf der Zeit Spr. 2639. KATHĀS. 101, 177. तावत्कालक्रमासक्ता nicht im Stande seiend eine so lange Zeit hindurch sich zu gedulden 126.

कालनेप, कालनेपो न कर्तव्यं श्रयुषीति दिने दिने Spr. 3919. कात्ता-त्तिकास्था धृत्या हि कालनेपे संहियते so v. a. es wird ihr die Zeit nicht lang werden KATHĀS. 101, 135. मौनं त्याज्यति प्रायः कालनेपाय मा भवान्